

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Узп 297/2013
13.02.2014. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Олге Ђуричић, председника већа, Драгана Скока и Миломира Николића, чланова већа, са саветником суда Весном Карановић, као записничарем, одлучујући о захтеву П.д. Р.Е.В. доо, Б., који је поднет преко пуномоћника Д.К., адвоката из Б., за преиспитивање судске одлуке – пресуде Управног суда 20 У 4584/12 од 23.04.2013. године, уз учешће противне странке Министарства енергетике, развоја и заштите животне средине, као правног следбеника Министарства за инфраструктуру и енергетику Републике Србије и са противним странкама Е.п.П. из П., НВО П.Б. из Б., ПСК К. из П., и Р.Н. из села Г.-П., које заступа пуномоћник С.Ђ., адвокат из В., у предмету продужења рока важења енергетске дозволе, у нејавној седници већа одржаној дана 13.02.2014. године, донео је

ПРЕСУДУ

Захтев се **УВАЖАВА, УКИДА СЕ** пресуда Управног суда 20 У 4584/12 од 23.04.2013. године и предмет враћа Управном суду на поновно одлучивање.

Образложење

Побијаном пресудом и то ставом I диспозитива уважена је тужба тужилаца Е.п.П. из П., НВО П.Б.' из Б., ПСК К. из П. и Р.Н. из села Г.-П., поништено решење Министарства за инфраструктуру и енергетику Републике Србије, број 312-01-00639/2008-08 од 25.01.2012. године (оспорено решење) и предмет враћен надлежном органу на поновно одлучивање. Оспореним решењем одбијен је предлог за понављање поступка окончаног решењем Министарства рударства и енергетике Републике Србије, број 312-01-00639/2008-02 и број 312-01-00640/2008-02 од 07.02.2011. године, поднет од стране пуномоћника тужилаца, а тим решењем усвојени су захтеви П.д. Р.Е.В. доо, из Б., за продужење рока важења енергетских дозвола за изградњу енергетских објеката за производњу електричне енергије „Бродарево 1“ и „Бродарево 2“ на реци Лим код Бродарева, на територији општине Пријепоље, и продужени су рокови важења датих енергетских дозвола за још једну годину,

односно до 28.01.2012. године. Ставом II диспозитива побијане пресуде обавезан је тужени орган да тужиоцима надокнади трошкове управног спора у износу од 66.000,00 динара, у року од 15 дана од дана пријема пресуде.

Подносилац захтева предлаже преиспитивање побијане пресуде, због битне повреде одредаба поступка и неправилне примене материјалног права. Указује да је суд учинио битну повреду одредби поступка и то одредбе члана 26. Закона о управним споровима, јер тужиоци нису имали правни интерес за подношење тужбе, с обзиром да је поступак за који су тужиоци тражили понављање изгубио важност, односно поступак продужења важења предметне енергетске дозволе се не може поновити, будући да је продужена дозвола истекла 28.01.2012. године, то јест пре подношења тужбе - 06.04.2012. године. Истиче да Управни суд не поштује основно уставно право, право на правично суђење, будући да му као заинтересованом лицу у предметном управном спору није омогућено учешће, чиме је повређено и расправно начело на његову штету. У вези са с тим наводи да му је суд два пута у року од 15 дана покушао незакониту доставу писмена, те да је одмах након тога доставу писмена извршио преко огласне табле суда, за шта нису били испуњени законски услови, због чега је учинио битну повреду одредби поступка, јер је био дужан да утврди његову тачну адресу пре истицања писмена на огласну таблу суда. Због наведеног, повређено је његово право на учешће у поступку и заступање својих интереса, па побијана пресуда не може остати на снази. Истиче да је побијаном пресудом поништено оспорено решење, због повреде одредбе члана 199. Закона о општем управном поступку, с обзиром да образложење оспореног решења не садржи образложене разлоге, а да, при томе, тужиоци за своје нетачне наводе нису доставили ни један доказ, због кога је то решење требало поништити, као ни у поступку понављања поступка где нису пружили доказе да у конкретном случају могу имати својство странке у поступку. Предлаже да суд захтев уважи и преиначи побијану пресуду, тако што ће одбацили тужбу тужилаца као недозвољену или да преиначи пресуду тако што ће тужбу тужилаца одбити или да укине исту пресуду и предмет врати Управном суду на поновни поступак. Тражи трошкове у износу од 60.000,00 динара.

Противна странка, Министарство енергетике, развоја и заштите животне средине у одговору на тужбу наводи да је подносилац захтева дана 11.11.2011. године поднео нови захтев за издавање енергетске дозволе и да је дана 25.01.2012. године издата нова енергетска дозвола са роком важења до 25.01.2015. године. Указује да је за преиспитивање побијане пресуде од значаја то што је Влада Републике Србије на седници одржаној 23.04.2012. године донела Уредбу о утврђивању Просторног плана подручја посебне намене хидроелектрана „Бродарево 1“ и „Бродарево 2“ на реци Лим ("Службени гласник РС", број 49/12), којом се утврђују основе организације коришћења, уређења и заштите подручја посебне намене хидроелектрана „Бродарево 1“ и „Бродарево 2“ на реци Лим, на деловима територија општина Сјеница и Пријеполје.

Противне странке Е.п.П. из П., НВО П.Б. из Б., ПСК К. из П. и Р.Н. из села Г.-П., којима је захтев уредно достављен преко пуномоћника, у остављеном року нису доставили одговор на захтев.

Поступајући по поднетом захтеву и испитујући побијану пресуду у границама захтева, у смислу члана 54. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС", број 111/09), Врховни касациони суд је нашао:

Захтев је основан.

Основано се наводима захтева за преиспитивање судске одлуке указује да је побијана пресуда донета уз битне повреде одредаба поступка. Наведено, јер подносиоцу захтева (у управном спору заинтересованом лицу), није омогућено да учествује у поступку, односно није му на законом прописан начин, у смислу одредби члана 141. у вези члана 131. став 3. и члана 143. став 2. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", број 72/11) а који Закон се сходно, на питања поступка која нису уређена Законом о управним споровима, примењује у управном спору, сагласно члану 74. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС", број 111/09), омогућено да се изјасни о тужби тужилаца Е.п.П. из П., НВО П.Б. из Б., ПСК К. из П. и Р.Н. из села Г.-П., поднетој против решења Министарства за инфраструктуру и енергетику Републике Србије број 312-01-00639/2008-08 од 25.01.2012. године, као и да учествује на усменој јавној расправи одржаној дана 23.04.2013. године у Управном суду у предмету 20 У 4584/12. Наиме, дана 03.01.2013. године Управни суд је подносиоцу захтева (у управном спору заинтересованом лицу) на адресу: Београд, улица ... послао на одговор тужбу у наведеном предмету, а према повратници у списима (која је враћена Управном суду 08.01.2013. године), назначено је да је прималац непознат. Такође, је на повратници у списима предмета враћеној Управном суду 21.01.2013.године позивар констатовао: „да је закључано и да на адреси Београд, улица ... нема никога“, па је Управни суд достављање извршио стављањем писмена на огласну таблу суда дана 22.01.2013. године, са које је скинуто дана 22.02.2013. године. Дана 11.03.2013. године Управни суд је подносиоцу захтева на адресу: Београд, ... поново послао на одговор тужбу у наведеном предмету, као и позив за усмену јавну расправу заказану за 23.04.2013. године у 13,00 часова у Управном суду, а на повратници, у списима (која је враћена Управном суду 18.03.2013. године), назначено је дана 18.03.2013.године „да је прималац одсељен са дате адресе“, па је Управни суд достављање извршио стављањем писмена на огласну таблу суда дана 12.04.2013. године, са које је скинуто дана 22.04.2013. године.

Одредбом члана 131. став 3. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", број 72/11) је прописано да се достављање правним лицима врши предајом писмена у просторијама правног лица запосленом лицу у правном лицу, односно заступнику правног лица на адресу из јавног регистра, односно на адресу његовог пребивалишта. Одредбом члана 141. став 2. истог Закона је прописано да се лице коме писмено мора лично да се достави не затекне тамо где достављање треба да се изврши, под условом да је адреса тачна, достављач ће да остави обавештење да писмено може да се преузме у суду у року од 30 дана од дана покушаног достављања и у том случају копија

писмена се истиче на огласној табли суда. Према члану 143. став 2. Закона о парничном поступку ако странка којој је суд наложио да допуни поднесак навођењем тачне адресе противне странке којој писмено треба да се достави није у могућности да сама сазна адресу и о томе поднесе суду доказе, суд ће од надлежног органа да прибави потребне податке.

Са изнетог, у конкретном случају достављање писмена подносиоцу захтева није извршено сагласно цитираним одредбама Закона о парничном поступку, односно пре стављања писмена на огласну таблу суда, није утврђена тачна адреса подносиоца захтева, а што је услов за стављање писмена на огласну таблу суда. Поред тога, како се у управном спору сагласно члану 30. Закона о управним споровима тужба са прилозима доставља на одговор, поред туженом органу, и заинтересованим лицима, а према члану 36. став 1. истог Закона на расправу се позивају странке и заинтересована лица ако их има, то у конкретном случају подносиоцу захтева, према наведеном, није уредно достављена тужба на одговор ни позив за усмену јавну расправу, чиме му је ускраћено право да расправља пред судом, а што чини битну повреду правила поступка из наведених одредби Закона о управним споровима, при чему је и чланом 374. став 2. тачка 7. Закона о парничном поступку прописано да битна повреда одредаба парничног поступка увек постоји између осталог и ако странци, пропуштањем достављања није дата могућност да расправља пред судом.

Суд је ценио наводе захтева да тужиоци немају правни интерес за подношење тужбе против оспореног решења, јер је поступак чије су понављање тужиоци тражили изгубио важност, односно да се за продужење важења предметне енергетске дозволе не може тражити понављање, будући да је продужена дозвола истекла 28.01.2012. године, то јест пре подношења тужбе - 06.04.2012. године. За те наводе захтева Врховни касациони суд налази да су неосновани, јер суд у управном спору сагласно одредбама чл. 3. и 14. Закона о управним споровима одлучује о законитости коначног управног акта, у конкретном случају, оспореног решења донетог 25.01.2012. године по предлогу тужилаца од 29.12.2011. године за понављање управног поступка окончаног решењем, којим су подносиоцу захтева издате енергетске дозволе. Како су предметне енергетске дозволе, према стању списка, а како и сам подносилац захтева наводи, истекле 28.01.2012. године, то су у време подношења предлога за понављање поступка (29.12.2011. године) тужиоци, ради заштите својих права и правних интереса, имали право и интерес да као странке, сагласно члану 39. Закона о општем управном поступку ("Службени лист СРЈ", бр. 33/97 и 31/01 и "Службени гласник РС", број 30/10), учествују у поступку и оспоравају наведене дозволе издате подносиоцу захтева, као и да, у смислу чл. 10. и 11. Закона о управним споровима, буду странка, односно тужилац у управном спору.

Са изнетог разлога, Врховни касациони суд је нашао да су побијаном пресудом повређена правила поступка, која су од утицаја на решење ствари, па је, на основу члана 55. став 3. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС", број 111/09), одлучио као у диспозитиву ове пресуде и

предмет вратио Управном суду, који је дужан да расправи питања на која му је указано овом пресудом.

Имајући у виду да је одредбом члана 67. Закона о управним споровима прописано да у управном спору о трошковима поступка одлучује суд, а одредбом члана 8. став 1. истог Закона да управни спор решава Управни суд, Врховни касациони суд није разматрао предлог подносиоца захтева за накнаду трошкова поступка, с обзиром на одредбу члана 165. став 3. Закона о парничном поступку прма којој је Управни суд надлежан да о трошковима поступка по правном леку одлучи у поновном поступку.

ПРЕСУЂЕНО У ВРХОВНОМ КАСАЦИОНОМ СУДУ
дана 13.02.2014. године, Узп 297/2013

Записничар,
Весна Карановић, с.р.

Председник већа – судија,
Олга Ђуричић, с.р.